

OPINIA
w przedmiocie wykładni art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 ustawy o
zakładach leczniczych dla zwierząt

PODSTAWA PRAWNA

Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 188 ze zm.), dalej "z.l.z."

ZAGADNIENIE PROBLEMOWE

Sposób spełnienia ustawowego wymogu określonego względem zakładów leczniczych dla zwierząt w zakresie zapewnienia całodobowej obserwacji i leczenia zwierząt

OPINIA

Ustawa o zakładach leczniczych dla zwierząt przewiduje pięć kategorii zakładów leczniczych, tj.: gabinet weterynaryjny, przychodnia weterynaryjna, lecznica weterynaryjna, klinika weterynaryjna oraz weterynaryjne laboratorium diagnostyczne. Zgodnie z ustawą otwarcie każdego typu warunkowane jest spełnieniem określonych kryteriów. Jednym z nich jest wymóg zapewnienia całodobowej obserwacji i leczenia zwierząt sprecyzowany w art. 9 ust. 2 z.l.z. w zakresie dotyczącym lecznicy weterynaryjnej oraz w art. 10 ust. 2 z.l.z. w zakresie dotyczącym kliniki weterynaryjnej. Wymóg ten jest jednym z wyznaczników wyróżniających lecznicę weterynaryjną i klinikę weterynaryjną od przychodni weterynaryjnej i gabinetu weterynaryjnego. W tym zakresie w związku ze stosowaniem ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt pojawiło się zagadnienie problemowe w jaki sposób dokonywać wykładni wskazanych przepisów prawnych,

tj. czy wymóg zapewnienia całodobowej obserwacji i leczenia zwierząt jest spełniony tylko wtedy, gdy zakład leczniczy dla zwierząt zapewnia stacjonarne i całodobowe świadczenia, czy również wtedy, gdy lekarz weterynarii udostępnia swój numer telefonu, przy jednoczesnym ograniczeniu godzin, w których otwarty jest dany zakład.

W świetle treści przywołanych przepisów jednoznacznie stanąć należy na stanowisku, że spełnienie wymogu określonego w art. 9 ust. 2 z.l.z. w zakresie dotyczącym lecznicy weterynaryjnej oraz w art. 10 ust. 2 z.l.z. w zakresie dotyczącym kliniki weterynaryjnej wymaga, aby zakład leczniczy dla zwierząt zapewniał stacjonarne i całodobowe świadczenia, a tym samym był otwarty codziennie przez całą dobę. Natomiast pełnienie dyżuru przez lekarza weterynarii przez całą dobę należy traktować jako dodatkową usługę, która może być wykonywana w ramach prowadzonej przychodni weterynaryjnej lub gabinetu weterynaryjnego. Za taką wykładnią przywołanych przepisów przemawiają następujące okoliczności.

Przede wszystkim należy odwołać się do wykładni językowej art. 9 ust. 2 z.l.z. oraz art. 10 ust. 2 z.l.z. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, że lecznica weterynaryjna, i odpowiednio klinika weterynaryjna, zapewnia całodobową obserwację i leczenie zwierząt. Spełnienie tego wymogu nie jest możliwe w postaci udostępnienia numeru telefonu lekarza weterynarii w postaci tzw. "dyżuru pod/przy telefonie" przy jednoczesnym zamknięciem danego zakładu leczniczego dla zwierząt. Bowiem, gdyby ustawodawca dopuszczał świadczenie usług weterynaryjnych w ramach lecznicy weterynaryjnej i przychodni weterynaryjnej poza godzinami pracy zakładu leczniczego dla zwierząt w postaci dyżuru - to jednoznacznie byłoby to wskazane w ustawie. Jednak ustawodawca nie posłużył się sformulowaniem, że zakład leczniczy dla zwierząt ma zapewniać całodobowy dyżur, lecz wskazał, że ma zapewniać całodobową obserwację i leczenie zwierząt, co jest możliwe tylko wtedy, gdy zakład świadczy całodobową opiekę leczniczą dla zwierząt, tzn. jest otwarty całą dobę, a nie w określonych

godzinach. Świadczenie dyżuru, w postaci *de facto* pozostawania w gotowości do świadczenia usług, nie jest równoznaczny z całodobową obserwacją i leczeniem zwierząt. Dopuszczenie takiej interpretacji przepisów prawa zmierzałoby w kierunku obejścia prawa i pozostawałoby w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

Za wskazanym rozumieniem przepisu przemawia również wykładnia funkcjonalna przepisu. Pełnienie tzw. "dyżuru pod/przy telefonem" nie jest równoznaczne z możliwością bezpośredniego i natychmiastowego udzielania pomocy zwierzęciu. Czym innym jest otwarty całą dobę zakład opieki zdrowotnej, a czym innym jest dostępność lekarza weterynarii "pod telefonem", który musi w przypadku wezwania przybyć do danego zakładu leczniczego dla zwierząt celem udzielenia pomocy. Zatem nie ma możliwości natychmiastowego udzielenia pomocy zwierzęciu. Pojawia się również kwestia dostępności takiego lekarza weterynarii i możliwości świadczenia usługi weterynaryjnej w przypadku, gdy przebywa on na urlopie, zwolnieniu lekarskim lub z różnych względów osobistych nie może przyjechać do zakładu leczniczego dla zwierząt po uzyskaniu wezwania. W takim wypadku dostępność danego zakładu przez całą dobę jest iluzoryczna. Inaczej jest w przypadku, gdy zakład leczniczy dla zwierząt świadczy usługę całą dobą, co wymaga przez kierownika takiego wcześniejszego przygotowania grafików z uwzględnieniem zastępstw, by w danym zakładzie zawsze była możliwość świadczenia usług weterynaryjnych z poszanowaniem przepisów prawa pracy.

W świetle powyższego zapewnienie całodobowej obserwacji i leczenie zwierząt jest możliwe tylko wtedy, gdy zakład leczniczy dla zwierząt jest otwarty całą dobę.

r. pr. dr Anna Zalesińska